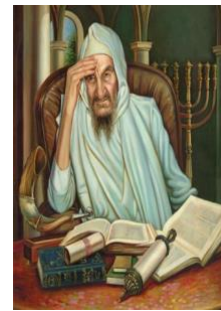

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת ורפואת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
 אורנית בת שושנה, ליטל בת אורנה חווה.

להשתתפות בזיכוי הרבים באיזור מגורכם ולהקדשות לרפואה / לעילוי נשמת, פנו ל:
 mahamardaniel@walla.co.il או למס' 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "וילך" (שבת תשובה) וליום הכיפורים

בעשרת ימי תשובה יש 240 שעות (10 כפול 24 שעות ביממה) להכניע את היצר הרע שהוא בחינת "עמלק", שהוא גם כן גימטריה 240, ולכן ינצל האדם את הימים הללו, להתחרט על מעשיו ולשוב בתשובה אל ה' יתברך. פרשת השבוע תמיד רומזת לאדם על התקופה בו הוא נמצא. "וילך" היא הפרשה הסמוכה לראש השנה ולכיפור, בספר "נועם התורה" כתוב כך: ו - 6 ימים בין ראש השנה לכיפור, י - עשרת ימי תשובה, ל - 30 יום של חודש אלול, כ - 20 יום מראש השנה ועד הושענא רבא. עוד עניין שאפשר ללמוד משם הפרשה, "וילך" שצריך האדם להמשיך וללכת בדרך שהלך בה בחודש אלול, גם אחרי שהימים הנוראים ויום כיפור נגמר.

ביום הכיפורים, השטן (היצר הרע) לא נמצא. ורמז לדבר, בשנה יש 365 ימים, והמילה "השטן" בגימטריה 364. וצריכים לדעת שעבירות שבין אדם למקום (ה'), יום הכיפורים מכפר, אך עבירות שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו. ואיך האדם יכול לבקש סליחה מה' יתברך על החטאים שעשה, אם לחברו הוא לא מוכן לסלוח? על כן צריך האדם לפני שעומד מול ה' בתפילה לבקש סליחה מכל אדם שהוא פגע בו במהלך השנה. ואם האדם גנב מחברו כסף, הרוויח במרמה דבר על חשבונו, צריך לבקש סליחה ולהחזיר את הגזלה, ואפילו אם האדם לא יודע שגזלת אותו או שהרוחת על חשבונו צריך לבקש סליחה כי בשמיים מקפידים על זה. וקל וחומר אם האדם יודע על זה ומצטער בליבו על שגזלת אותו, בשמיים יתבעו את עלבונו של האיש. על כן כל אחד יבקש מחילה מהאדם שפגע בו, ויגיד גם לפני התפילה שהוא מוחל וסולח לכל יהודי. ואומר רבא בגמרא במסכת ראש השנה דף יז', "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו". ופירש רש"י - כל המעביר על מידותיו כלומר שאינו מדקדק למדוד מידה למצערם אותו ומניח מידותיו והולך לו...מעבירין לו על כל פשעיו, אין מידת הדין מדקדקת אחריו.. ומספרים בגמרא ראש השנה, על רב פפא שבא לבקר את רב הונא כשהיה חולה. ושראה רב פפא את מצבו של רב הונא, אמר להם שיכינו לו תכריכים. לבסוף נרפא רב הונא למרות שרב פפא כבר אמר שהוא הולך למות. לאחר מכן נפגשו השניים, ורב הונא אמר שאכן נגזרה עליו מיתה, אלא שהקב"ה אמר "שמכיון שאינו עומד על מידותיו, אלא מעביר על מידותיו, אל תדקדקו אחריו". והינה לנו ההוכחה, שלמרות שנגזרה עליו מיתה, מידת הוותרנות והסלחנות שלו, שהיה מעביר על מידותיו, הגנו עליו והצילו אותו ממוות. וכיצד אפשר להגיע למצב שהאדם מעביר על מידותיו? רק על ידי ענוה. כאשר האדם מתנהג בענוה, אז אין לו כעס על אף אחד, הוא יודע שהכל מאת ה' יתברך ולכן הוא חי באמונה והוא יודע שכל דבר שארע לו, הכל זה מאת ה', והכל זה לטובה, ולכן אין בליבו כעס על אף יהודי.

***** הזמנים בטבלה מתייחסים לשבת "וילך", זמנים לגבי כיפור בדף האחרון *****

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	18:06	18:55	19:37
ת"א	18:03	18:53	19:33
חיפה	18:04	18:53	19:34
באר שבע	18:05	18:55	19:36

העלון מוקדש לעילוי נשמת: אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, שושנה בת סעדה, חדווה בת מסעודה, ציפורה בת רבקה. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי, נתנאל בן אורלי, אברהם בן חנה, יהודה בן אסתר, יהושוע בן תמו, שלום בן גאולה, שלום בן סעידה, יוסף בן ביסקה, ישראל בן נזי, יעקב בן סעידה.

"באחת מהטיסות שלי משך את תשומת ליבי איש שישב לשמאלי. הוא היה אוכל קציצת בשר לא כשרה. על מעטפת הארוחה שלו הייתה תווית עם שמו: "מר ווינשטיין", מה שהעיד על היותו יהודי. פניתי אליו בנימוס, "סלח לי אדוני", אני לא מתכוון להיות חוצפן, או לפגוע בך, אבל אפשר לשאול אותך שאלה?" "בטח" הוא ענה. "אתה יודע שאתה יכול לבחור בארוחה כשרה בטיסה הזו?" הוא נעץ בי מבט וענה: "אני לא אוכל כשר". הופתעתי מתשובתו ושאלתי, "כשרות בעיניך אינה מצווה חשובה?" "לא", הוא ענה, "אני לא אוכל כשר וזוהי בחירתי החופשית. בחרתי בזה מכיוון שהקב"ה ציווה זאת, וכל דבר שהקב"ה אומר, אני עושה בדיוק ההפך". היה שקט לכמה שניות ואז הוא החל לספר: "זה היה הבן שלי...", "זה היה הדבר האחרון ששבר אותי, החזקתי מעמד לאורך כל הדרך עד שיום אחד כבר לא יכולתי. במהלך כל זמן שהותי במחנה הריכוז הייתה לי רק שאיפה אחת- לראות את הבן שלי כתריאל מנחם משתחרר מהמחנה. אמא שלו כבר מזמן הלכה לעולמה וכן האחים והאחיות שלו, אבל אנחנו נשרוד, הייתי בטוח בזה. יום אחד, כל האסירים כונסו למסדר. הייתה זו תחושה נוראית. בני אחז בידי בחוזקה כזו שכמעט ונעצרה זרימת הדם בעורקיי. כולנו התחלנו לרוץ בבהלה כדי לברוח מקו האש. לפתע בני נעלם לי במהלך הבלאגן שנוצר ומאז לא ראיתיו. כעבור זמן, סיפרו אנשים מהמחנה, שראו חייל שאחז בבני וירה בו". כשהוא מוחה את דמעותיו, המשיך בכעס: "הקב"ה אמר להביא ילדים, אני הבאתי ונלקחו ממני כולם, אז עכשיו כל מה שהקב"ה מצווה לעשות, אני עושה בדיוק ההפך. הוא מצווה לאכול כשר - ואני אוכל טרף, הוא אומר לשמור שבת, אני נוסע ברכב והולך לעבודה, אני לא מעוניין לשמור אף אחת מהמצוות". הייתי כה נדהם לשמוע את סיפורו, שלא יכולתי לומר מילה במהלך שש שעות הטיסה הנותרות. הטיסה הסתיימה, וכל אחד הלך לדרכו. חלפו כ- 4 שנים יום הכיפורים הגיע, ולתפילת היום הקדוש הצטרפתי לבית כנסת בשכונת פלורנטין יצאתי החוצה כדי לשאוף מעט אוויר, לפתע, הבחנתי בדבר מוזר: איש זקן יושב על ספסל ומעשן. הייתי בהלם! פתאום זיהיתי את האיש שהיה לא אחר ממר ווינשטיין, ההוא מהטיסה. הבנתי שנתנו לי הזדמנות נוספת מהשמיים. ניגשתי אליו: "הנה שוב אנו נפגשים. מצחיק איך החיים מפגישים בין אנשים והם תוהים מה הסיבה או המסר המסתתר בכך. אני בטוח שאתה יודע שיום כיפור היום. בבית הכנסת עומדים לקיים טקס "יזכור" (עבור הנשמות שנפטרו). בוא איתי ונזכיר את שם בןך שמת על קידוש ה' ונתפלל לעילוי נשמתו. זאת יכולה אולי להיות ההזדמנות היחידה שלך להזכיר את שם בןך. בוא עשה למענו משהו אחד קטן". דמעות מלאו את עיניו. חבקתי והובלתי אותו לתוך בית הכנסת לעמדת החזן. ניגשנו אליו וביקשנו לעשות השכבה מיוחדת. מר ווינשטיין נשען ולחש את שם בנו: "כתריאל מנחם בן יחזקאל סרגה.". לפתע הפכו פניו של החזן לבנות, טיפות זיעה עלו במצחו, ועיניו כאילו יצאו מחוריהן, הוא הסתובב לאיש שעמד לצידי וזעק בקול חנוק... אבא!!!!!!

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

הבבא סאלי שנהג בתעניות במשך כל ימי הרחמים והסליחות, הפסיק את התעניות בערב יום הכיפורים. (כדברי השולחן ערוך, או"ח סימן תרד ס"א, שמצווה לאכול בערב יום הכיפורים ולהרבות בסעודה). ולכן הבבא סאלי נהג להרבות בסעודות בערב יום הכיפורים. במשך כל שעות הלילה היה בבא סאלי מסתגר בחדרו ועוסק בתורה הקדושה, עד שהגיעה שעת התפילה. לאחרים היה אומר הבבא סאלי שיקפידו לנוח היטב בלילה לקראת תפילת שחרית הארוכה. מעשה שהיה בליל כיפור, עם הרב ניסים אמסלם, בשנת תשיד, התארח הבבא סאלי אצלם, והסתגר בחדרו בליל יום הכיפורים. גם רבי ניסים אמסלם הקפיד ללמוד בליל כיפור

מבלי שאיש ידע על כך. לפתע, הבבא סאלי יצא מחדרו, והכריח את הרב ניסים שילך לישון לנוח שיוכל להחזיק מעמד בתפילות היום. לאחר שבאמת הרב ניסים הלך לישון, המשיך הבבא סאלי להסתגר בחדרו וללמוד עד זמן התפילה. והיה מתגבר כארי לעבודת הבורא. כשראה הבבא סאלי בתפילה את בנו של רבי ניסים אמסלם, כיצד הוא מתפלל, התפעל מאוד, והבבא סאלי קרא לבנו שהיה בן 13, גער בו ואמר "ראה איך בן דודך מתפלל בדביקות ובחמימות ואתה חולם?"

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

הזמן המקודש ביותר ביום הכיפורים עצמו הוא זמן תפילת הנעילה שבסוף היום הקדוש. בעוד שבמשך כל שאר היממה יש רשות למלאכים להיכנס לפני ה' לסגור על עם ישראל, וגם להיפך חליל. מרגע שמתחילה תפילת הנעילה ה' מנציח ואומר "הוציאו כל איש מעליי" ונותר הוא לבדו כדי לחתום את גזר דינו של כל אחד ואחד. ובסליחות של תפילת הנעילה אומרים שלוש פעמים את שלושה עשר מידות הרחמים שב"ויעבור", כנגד "בני חיי ומזוני" (בנים, חיים ומזונות), להורות שברגע זה של הנעילה, ה' חותם מה יהיה גורלו של האדם במשך כל השנה הבאה, הן בעניין ילדיו (בניי) והן בעניין חייו ובריאותו (חיי) והן בעניין פרנסתו (מזוני). לכן יש להתחזק בתפילה ביותר בשעה זו של הנעילה. וגם מי שבתפילות הקודמות היה חלש מחמת הצום או מכל סיבה אחרת – בשעה זו של הנעילה, צריך ומחוייב לגלות ולהוציא את כל כוחות הגוף והנפש האצורים בקרבו ולזעוק את תפילת הנעילה ממש מקירות ליבו, ובזכות זה בעזרת ה' יתברך, יזכה לחתימה נפלאה לשנה טובה ומבורכת. ומיד לאחר ערבית של מוצאי יום הכיפורים הקדוש, עוד לפני פתיחת הצום הקדוש, מנהג ישראל קדושים לקדש את הלבנה ברוב עם. ואם בנוגע לקידוש הלבנה בכל חודש וחודש לימדונו חז"ל (סנהדרין מב,א) שבשעה זו זוכים לקבל פני שכינה (ולכן מברכים את ברכת הלבנה בעמידה לכבוד השכינה), קל וחומר בנוגע לקידוש הלבנה שבמוצאי יום הכיפורים הקדוש, שכל אחד ואחד מישראל נקי וטהור מכל רבב של חטא וכולם קדושים כמלאכי השרת ממש, שבוודאי זוכים לקבל אור עצום מהשכינה הקדושה. על כן יש להשתדל בכל הכוח שלא לאבד זכות עצומה זו ולהאזר בסבלנות וכל הכוח, לעשות קידוש לבנה עם כל הציבור ברוב עם על אף הקושי מפאת הצום הארוך. ומיד לאחר פתיחת הצום, מנהג ישראל קדושים להתחיל לעסוק בבניית הסוכה הקדושה, וסימן לדבר "וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה, ויעקב נסע סכתה". והיינו, שלאחר השלכת השעיר לעזאזל ביום הכיפורים, מיד צריכים בני יעקב לעסוק בבניית הסוכה הקדושה. וכל מי שמשתדל בדבר זה יזכה שיתקיים בו מה שנאמר "כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני" (תהילים כז,ה).

הבעל שם טוב הקדוש

היה זה ליל כל נדרי. הבעל שם טוב עמד בבית מדרשו והתכונן לתפילת יום הכיפורים. על פניו ניכר היה שמשהו מעיק על ליבו, אך איש לא העז לשאול אותו לפרש הדברים. את תפילת כל נדרי אמרו בכוונה גדולה. הבעל שם טוב עמד על מקומו שקוע בהרהורים, ולפתע השתפך על שפתיו חיוך רחב ומאושר, הוא ציווה על חסידיו להתפלל ערבית. במוצאי יום כיפור היה הבעל שם טוב במצב רוח מרומם, הוא סיפר לתלמידיו את הסיפור הבא: "בכפר אחד התגורר חוכר יהודי, נעים הליכות, ובעל האחוזה, אשר החכיר לו את אדמותיו, העריכו מאוד והתייחס אליו כאל חבר כמו "אח". חוכר זה נפטר ביום בהיר אחד והותיר אחריו אלמנה צעירה וילד קטן. עברה תקופה קצרה, וגם האלמנה נפטרה מרוב צער. הילד הקטן נותר יתום ללא הורים. בעל האחוזה, שילדים לא היו לו, לקח את היתום הקטן אליו. לאט לאט, הוא נקשר אל הילד, טיפל בו וגידלו. כך עברו שנים, הילד גדל בביתו של בעל האחוזה הנוצרי בעושר ומותרות ולא ידע כלל על היותו יהודי. פעם אחת, כאשר שיחק עם ילדים אחרים שבאו עם הוריהם לביקור אצל בעל האחוזה, פרצה קטטה ביניהם ואחד הילדים האורחים קרא לו יהודי, וגילה לו כי הוא אינו בנו של בעל האחוזה וכי הוריו היו יהודים. הילד המבוהל רץ מיד אל בעל האחוזה ושאלו לפרש הדבר. "מה איכפת לך האם זה נכון" ניסה בעל האחוזה להרגיעו ולהסיח את דעתו. "אתה הרי יודע כי אני אוהב אותך כאילו היית בני יחידי ואני גם קבעתי אותך כיורשי היחידי לכל האחוזה". הילד יוס'ה ביקש מבעל האחוזה שיספר לו קצת על הוריו היהודים. בעל האחוזה סיפר לו, כי הוריו היו אנשים טובים וישרים. אולם הוא הוסיף שהם היו עניים ולא השאירו לו דבר מלבד איזה ספר ישן ושקית ישנה. יוס'ה ביקש לראות את הדברים שהוריו השאירו לו. ובעל האחוזה, ששמר על הדברים כעל מזכרת, הראה לו את השקית, בה היו טלית וספר עבה שהיה מחזור של הימים הנוראים. יוס'ה פתח את המחזור, אך הוא לא ידע לקרוא בו מילה אחת. הוא גם לא ידע למה משמשת הטלית. למרות זאת הוא ביקש מבעל האחוזה שיתן לו את הדברים הללו ולאחר שמבוקשו ניתן לו הוא שמר על המחזור והטלית מכל משמר והם היו בעיניו כמשהו קדוש שיש לנהוג בו כבוד. עברו ימים אחדים ויוס'ה יצא לטייל בכפר. תוך כדי טיול הוא ראה יהודים האורחים את חפציהם ומתכוננים לנסיעה. "האם אתם נוסעים ליריד" שאל יוס'ה,

היהודים שהכירו אותו כבנו של בעל האחוזה, השיבו לו "לא", אין אנו נוסעים הפעם ליריד. אנו נוסעים לראש השנה לעיר הסמוכה, כדי שנוכל להתפלל יחד עם כל היהודים". "מה זה ראש השנה"? שאל הילד, והיהודים סיפרו לו כי ראש השנה הינו יום הדין, בו מבקשים היהודים מה' שיתן להם שנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות. היהודים הסתכלו על יוסלה בעיניים עצובות ויוסלה הרגיש כי היהודים מרחמים עליו, אולם הם פחדו מבעל האחוזה ועל כן לא יכלו לדבר עמו יותר. בלילה הוא חלם חלום בו ראה את אביו המנוח שאמר לו: "יוסלה בני, הלא אתה יהודי, לך לבית הכנסת להתפלל יחד עם כל היהודים, ובורא העולם יאזין לתפילתך." למחרת בלילה הוא שוב חלם, והפעם היתה זו אימו. היא אמרה לו: "בני יקירי, אתה יהודי, מקומך בין אחיך היהודים ולא בביתו של בעל האחוזה. היום ראש השנה. לך אל אחיך היהודים, עדיין לא מאוחר מדי". למחרת היום היה יוסלה עצוב ומדוכא, למזלו נסע בעל האחוזה לצידי, בהחלטה נחושה הוא לקח את הטלית והסידור שקיבל בירושה מהוריו, ויצא לדרך. ימים אחדים הוא נדד בדרכים עד שהגיע לעיר גדולה, שאל איפה בית הכנסת היהודי ונכנס לשם. סוף סוף הוא הגיע, עייף, אך שמח. היהודים בבית הכנסת עמדו עטופים לבן והתפללו בכוונה ובדבקות. היה זה ליל יום כיפור והמתפללים אמרו כל נדרי. הנער היהודי האזין לתפילותיו של אחיו והן נגעו לליבו. גם ליבו הצעיר רצה להשתפך בתפילה מתוקה לפני רבונו של עולם, אולם הוא לא ידע כיצד מתפללים. כאב ליבו של הנער היהודי קרע שחקים. גם אותי, המשיך הבעל שם טוב את סיפורו, אפף צער על גורלו של הנער היהודי וחששתי שמא יברח הנער מבית הכנסת וייאבד. אולם פתאום פתח הנער את הסידור פרץ בבכי ואמר: "רבונו של עולם! אינני יודע מה להתפלל וכיצד להתפלל, מה לומר ואיך לבקש. "הינה לך, רבונו של עולם, כל המחזור כולו ויהי רצון מלפניך כאילו התפללתי את כל התפילות והמילים של האנשים כאן". באומרו זאת כיסה יוסלה את פניו במחזור הפתוח ודמעות רבות פרצו מעיניו. ועל כן עצרתי בתפילתי אמר הבעל שם טוב הקדוש, "כדי להמתין לתפילתו של הנער ולהצטרף עימו כדי להעלות את תפילתנו עד כסא הכבוד..."

זמני כניסה ויציאת יום הכיפורים :

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	18:01	18:50	19:31
ת"א	17:58	18:48	19:28
חיפה	17:59	18:48	19:29
באר שבע	18:00	18:50	19:30

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו !

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא, יברך את כל מי שמסייע בהפצת וחלוקת העלונים, זכות התורה תגן בעדיכם ובעד משפחתכם. ולכל קוראי העלון, שה' יברכם, וישלח לכם שפע גדול, בריאות והצלחה בכל מעשיכם, אם אהבתם את העלון, הפיצו אותו באיזור מגוריכם, וזכות זיכוי הרבים תגן בעדיכם אמנ..

יהי רצון, שה' ישלח משיח צדקנו, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו אמנ ואמן.

להפצת העלון באיזור מגוריכם, ולהקדשות לעילוי נשמת או לרפואה, ולקחת חלק בזיכוי הרבים פנו למייל: mahamardaniel@walla.co.il או למספר 0523458725

"כל יהודי נשלח לעולם הזה בשליחות מסויימת". (הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך

צום קל וגמר חתימה טובה